

Phu Nữ Tân Văn

Chủ-nhơn: NGUYỄN-DỨC-NHUẬN

Báo ra hằng ngày

Hào-quân: 48 rue Vannier, Saigon
Điện-thếp nói số 566

Minh phải tự giúp
lấy mình, rồi sau
trời mới giúp.

(Tục ngữ)

VIỆC CẦN KÍP CHO PHỤ NỮ

NÊN CÓ NHÀ SANH Ở SAIGON

Mới rồi, các báo quốc-văn ở đây có đăng một cái tin rất quan hệ cho bạn phụ-nữ ta như vậy: «Hồi 4 giờ sáng ngày 14 Jun, có một người đàn-bà Annam có thai đã gần ngày, nhưng vì nhà nghèo, phải đi buôn bán kiếm ăn ở chung quanh chợ mới. Saigon, rồi giờ ấy đau bụng mặc đẽ, không thể chạy đi đâu xa cho kịp, đành phải chui vào cầu-lưu chợ mà sanh-sản và nằm luôn ở đó.

Thật cũng may cho mẹ con chị nọ quá chừng. Lúc bấy giờ có một người lính tuần-thành thấy vậy, bèn kêu cứu rồi đem hết hai mẹ con vào nhà-thương-thị Saigon (ở gần ga xe-điện) cho quan thầy cắt nhơn rùn rồi mới chớ luôn về nhà-thương Chylon.

Tôi chắc chị em, người sang cũng như người hèn, người giàu cũng như người nghèo, ai đã có đọc qua cái tin trên đây, cũng đều nhận mặt cháu này, lo sợ thương hại cho mẹ con chị buôn gánh bán bưng kia lắm.

Ta không thể nào trách chị kia, thật nghèo gần ngày, sao không ở nhà mà phòng bị cuối tuần, để đi buôn bán xa xôi cho phải đẽ bờ đẽ buổi như thế. Chị em ơi! Cái cảnh con nhà nghèo, ăn buổi mới lo buổi chiều con sơ ơ lo không khâm, buồn chỉ là nằm yên ở nhà? Năm vén ở nhà rồi ai lo cơm gạo, ai lo bánh tưng, ai lo quần áo cho cả nhà mình? Khó g.

sự làm ăn của con nhà nghèo là một sự cần dùng quan hệ, không thể thiếu được, thế thì chị em có trách thì nên trách trong thành-phố Saigon, lối đẹp rộng lớn minh mông, mà không có một cái nhà bảo-sanh cho phụ-nữ ta, như là chị em lao-dộng kia mới đúng.

Saigon không có nhà bảo-sanh, cái vấn đề ấy tờ báo này đã có bạn đi luận la không biết mấy lần, thế mà đến ngày 14 Jun 1932, hãy còn có một người đàn bà sanh trong cầu-lưu chợ, thật là quái dị và đáng buồn tài không biết là chừng nào!

Tại sao một việc quan-hệ cần-kíp như việc lập một cái nhà bảo-sanh cho phụ-nữ, mà Saigon là một cái thành-phố rộng lớn đẹp đẽ, đông-dân-dân cư, mà thành này qua năm kia, các báo cứ nhắc nhở đến hoài, mà cũng không làm sao cho có được?

Theo ý chúng tôi tưởng, lối ấy là tự nơi thành hay 5-lai của chị em ta mà ra hết. Khi em muốn sanh cho thành-phố, mà không chịu tự mình lập lấy cho người mình dùng. Cái thành 5-lai ấy là một 'anh xấu', vì nó không hợp thời, nó bày tỏ ra cho người ngoại-quốc thấy rõ chị em ta không biết tự-trọng, không có lòng thương yêu giúp đỡ cho nhau trong những điều công ích công nghĩa.

Việc lập nhà bảo-sanh, ta không nên nanh cho thành-phố, như là trong lúc kinh-tế khó khăn, công nhơn khiếm-khuyết này. Lúc nào thành-phố cũng có nhiều công việc phải lo, không lập được nhà bảo-sanh tức là vì không đủ tiền, không đủ sức chớ có chi la.

Một việc rất cần thiết cho ta, (Coi tiếp bên trang tư)

CỦA GIÚP ĐỒNG-BAO BỊ BẢO

Hai tờ báo ở Hanói tổ-chức cuộc hội chợ

Hai tờ báo «Phụ-nữ Thới-dâm» và «Tân-thiếu-niên» ở Bắc-kỳ dựng ra một cuộc tổ-chức một cuộc Hội-chợ tại Hà-thành vào ngày 2 và 3 Juillet tới đây, để lấy tiền trợ-cấp cho đồng-bào ta vừa mới bị nạn bão ở Phan-rang, Phan-thiết và Đran.

Lòng nhiệt-thành của hai bạn đồng-nghiệp ở Hà-thành thật đáng khen, Bón-báo cộng biểu đồng-tinh và ước-mong cho cuộc tổ-chức này được kết quả mi-mãn.

Tàu chở dầu-lửa phát cháy ở Montréal

28 người chết
83 người bị thương

Chiếc tàu chở dầu lửa tên «Cymbeline» của một cái hãng Ang-lê đậu tại u Montréal bị thùng dầu nổ bắt lửa cháy luôn, không thể nào chữa được. Chưa rõ vì đâu mà dầu nổ; hiện thời người ta tìm thấy 23 cái xác người làm thợ trong u và dưới làn bị lửa đốt chết, và 63 người nữa bị đau nóng xit nhơn phỏng mình, nằm mặt. Có lẽ trong số bị thương còn có người sống không hồi.

TIN TỨC NĂM CHÂU

PHÁP

Tin nhiệm ông Herriot và Boncour

Ban-ủy-viên các quan thượng đã công nhơn tờ trình về tình hình cuộc hội-nghị ở Genève và Lausanne của hai ông Herriot và Boncour sau khi đi dự hội ở Genève về.

Theo lời tuyên-bố của thủ-tướng Herriot sáng hôm qua, thời thấy các nước có lòng liên hiệp trong sự nghị xét vấn đề nợ thường về chiến tranh.

Ông Herriot tuyên-bố trước mặt các báo rằng phần ông, thời ông lấy làm vui mà thấy các cái vấn đề quan hệ đến Âu-châu, từ rày sắp về sau sẽ ở trong phạm vi quốc tế mà giải quyết, và ông thấy tất cả đại-biểu đều thành tâm lo việc ích chung.

Ông Herriot cảm ơn Von Papen

Ông Herriot cảm ơn đại-biểu Anh và nhứt là ông Von Papen (Đức) đã đem hết tờ trình độ-lượng mà xem xét các vấn đề thảo luận tại Genève và Lausanne, rồi ông nói: nếu công-chúng muốn sự hòa-bình thời phải giúp sức với chính-phủ.

Hủy nợ hay là đòi nợ?

Dư-luận ở Lausanne đoán rằng thế nào nước Pháp và nước Bỉ-nich-cơ (Belgique) đã gây ra ở Lausanne vừa rồi, đáng có thiệt-bại của cuộc chính-đồn tình hình chính trị, lý-tài và kinh-tế của Âu-châu và của toàn-cầu?

cũng không có thể nào thiết hành được là vì hiện thời tại-cảnh Đức eo hẹp lắm, nếu tin theo tờ trình của ban điều tra ở thành Bà-lê.

Bây vậy, bây giờ các nước đương liệu tìm cách nào giản tiện có thể dung hợp được cả hai cái thuyết ấy.

Ông Herriot trở lại Genève

Ông Herriot có thương lượng về tình hình tài chánh với ông Caillaux, Malvy là hai ông trưởng-ban tài-chánh ở tại Thượng nghị-viện và Hạ-nghị-viện.

Báo Le Temps bình phẩm chánh sách của Herriot

Trong một bài xã-thuyết, báo Le Temps nói rằng cái thuyết của ông Herriot: «Không hóa bình lý-tài, khó hòa-bình lý-tài, là cái thuyết rất đúng theo nguyên vọng của toàn thể nước Pháp. Nước Pháp cứ đi theo cái tôn-chỉ bất di bất dịch xưa nay là liên-hiệp các nước văn-minh lại mà lo tổ-chức cuộc hòa-bình lâu dài.

Đã nói đến việc bãi binh

Ông Mac Donald, Grandi và Boncour có tiếp chuyện với đại-biểu Huế-kỳ ở Genève là ông Gibson, Norman và Davis để bàn bạc về vấn đề giảm binh, mà hiện thời dư luận toàn cầu đang chú ý vào đó lắm.

Cải công việc lớn lao quan hệ này mà các nước phải can đảm để mà gánh vác lấy, nó phải do theo cái khuôn mẫu Âu-châu và phạm vi quốc-tế mà tác thành công-cộng với Huế-kỳ. Cái trách nhậm này lớn lao rộng rãi lắm, nếu muốn làm cho toàn-vẹn thời mỗi người phải thiệt tình nhận lấy phần mình mới được.

Lòng dục-vọng, tánh ích kỷ của nhơn loại.

Nói tiếp vấn đề Lausanne, báo Le Temps bàn rằng nếu hội nghị Lausanne mà giải quyết vấn đề nợ bồi thường và nợ chiến tranh theo như ý-kiến của Pháp-Ý-Anh-Nhật thời có lẽ cái lý tưởng Âu châu thể thiệt hiện được. Song lẽ ta nói vậy mà phải nên nhớ rằng lòng dục vọng và tánh ích kỷ của nhơn loại nó làm cho những cái tư tưởng hay, sáng kiến phải hay đi sai mục-đích đi, và nó buộc các chính-phủ phải để đặt đề phòng mỗi khi thấy một cái đường mới mở ra.

GENÈVE

Đã nói đến việc bãi binh Ông Mac Donald, Grandi và Boncour có tiếp chuyện với đại-biểu Huế-kỳ ở Genève là ông Gibson, Norman và Davis để bàn bạc về vấn đề giảm binh, mà hiện thời dư luận toàn cầu đang chú ý vào đó lắm.

(Coi tiếp bên trang tư)

VÀI SỰ KHUYẾT-ĐIỂM

Trong nghề buôn bán của mình

(Tiếp theo)

Số báo hôm qua, tôi đã nói việc làm quảng-cáo. Hôm nay tôi nói đến sự khuyết điểm thứ nhì, là sự không biết chừng độn hàng - hóa và gian hàng của mình.

Món hàng không được tốt lắm, mà nhờ cách trưng bày nó ra cho người qua đường đẹp, khiến người ta thấy muốn mua. Nếu vật ch cần phải bỏ vào ve, vào hộp thời phải làm ve làm hộp cho khéo, đừng để lộ bụi, tro-sơ, dờng dề cho người mua nó đến bỏ thẹn không dám cầm nó lúc đi đờng, đi xe! Cái cách buôn-bạc món hàng phải cần-thành đã đành, mà còn cách bày trưng món hàng trong tủ kính hoặc trên kệ trên bàn, cũng cần phải khéo léo nữa.

Ái có con mắt mỹ-thuật, trưng độn hàng hóa đẹp lắm. Mì một người buôn bán tất nhiên phải biết sắp đặt món hàng của mình cho có lớp-lang thú-tự.

Tôi thường thấy người mình đặt đồ để bán, lộn-xộn, xáo bày với nhau không khác nào bỏ vãi ra đó, ai muốn mua thì phải ra công tìm kiếm lấy!

Không cần thì không có gì hết

Lúc ông Varmentier đem giống khoai tây (pomme de terre) về trồng ở nước Pháp, khi khai có củ, ông đào sâu đem củ chôn xóm nả thì, không ai thèm ăn, ai lo quần áo cho con vợ trẻ như thế. Cái thứ củ gì ăn là lợi như lương thực mà bữa ai ăn?

Ông Varmentier liền rào kín mấy giống khoai tây lại, và viết một bản bí-mật treo tại cửa vườn: «Tôi bắt được ai mướm củ khoai tây, tôi bắt bỏ mạng!»

Bản đầu sau giống khoai tây không còn một củ, mà củ lùn, củ nhỏ, cũng có trồng thì khoai của ông cả.

Hội cựu - chiến-sĩ Nam-kỳ cất vản ông Lê-quang-Trinh

Chiều hôm qua, hội Cựu-chiến-sĩ có nhóm lại để hội ông Lê-quang-Trinh là người ở trong hội, vậy chớ cái lời 16-cáo của quan Chương-ly Dupré, nói quả quyết rằng ông Trinh là chủ-chiến-cờ bạc làm cho ông Ambrosi thua mấy chục ngàn, có thiệt hay không. Ông Trinh phải nói cho hội biết trong hai lẽ, thứ nhất: Lời quan Chương-ly Dupré không thật thời ông Trinh phải làm sao cho rõ lời kỳ là lời ngoa; thứ nhì ông Trinh có chớ cờ-bạc không kiêng phép luật, thời hội Cựu-chiến-sĩ phải để ông trong hội hay là trục-xuất ông ra.

Ngày mai sẽ đăng câu trả lời của ông Trinh với hội Cựu-chiến-sĩ Namkỳ.

(Coi tiếp bên trang 2)

miệng chẳng n, on lành chỉ cả. Tôi kêu nem nướng. Chờ 15 phút nữa thấy anh bời ở nhà sau bước ra, để 1 én bạn 1 cái đĩa rau sống và chuối, khế, còn nem nướng thời phải chờ 10 phút nữa vị chi là 25 p út mới có nem nướng. Trong 25 phút ấy, tôi ngồi một mình trong tiệm chờ... Rau sống thời rau thái, rau hèo, thời anh ta

TIN Ở NAM-VANG

Vụ thực-tiến kết hơn 100 ngàn đồng!

Bón-báo thông-tin ở Nam-vang cho hay hôm qua rằng ông chủ sự ở Thượng-chánh (Douanes) ở Kompong-Cham, có xài thăm của sở Thượng-chánh một số bạc to tát là một trăm ba ngàn đồng!

Nghề rằng quan đã mở cuộc điều tra và nghe phong văn rằng ông Chủ-sự ấy đã bị bắt giam để xét hỏi.

Trước ngọn đèn xanh...

Không cần thì không có gì hết

Lúc ông Varmentier đem giống khoai tây (pomme de terre) về trồng ở nước Pháp, khi khai có củ, ông đào sâu đem củ chôn xóm nả thì, không ai thèm ăn, ai lo quần áo cho con vợ trẻ như thế. Cái thứ củ gì ăn là lợi như lương thực mà bữa ai ăn?

Ông Varmentier liền rào kín mấy giống khoai tây lại, và viết một bản bí-mật treo tại cửa vườn: «Tôi bắt được ai mướm củ khoai tây, tôi bắt bỏ mạng!»

Bản đầu sau giống khoai tây không còn một củ, mà củ lùn, củ nhỏ, cũng có trồng thì khoai của ông cả.

Hội cựu - chiến-sĩ Nam-kỳ cất vản ông Lê-quang-Trinh

Chiều hôm qua, hội Cựu-chiến-sĩ có nhóm lại để hội ông Lê-quang-Trinh là người ở trong hội, vậy chớ cái lời 16-cáo của quan Chương-ly Dupré, nói quả quyết rằng ông Trinh là chủ-chiến-cờ bạc làm cho ông Ambrosi thua mấy chục ngàn, có thiệt hay không. Ông Trinh phải nói cho hội biết trong hai lẽ, thứ nhất: Lời quan Chương-ly Dupré không thật thời ông Trinh phải làm sao cho rõ lời kỳ là lời ngoa; thứ nhì ông Trinh có chớ cờ-bạc không kiêng phép luật, thời hội Cựu-chiến-sĩ phải để ông trong hội hay là trục-xuất ông ra.

Ngày mai sẽ đăng câu trả lời của ông Trinh với hội Cựu-chiến-sĩ Namkỳ.

(Coi tiếp bên trang 2)

ĐÔNG-DƯƠNG, THỜI-SỰ

SAIGON

Lính san-đá phá xe-kéo

Tối thứ 7 này, lúc ba giờ khuya, có một người lính san-đá say rượu, đi lên đường Frère Louis, la hát om sòm, không ai ngủ được.

Đi đến ngã tư, thấy có mấy cái xe kéo đang đậu đó, nó liền giơ gong lật ngựa lại oghiên hết và rước xa-phu mà đánh tung búng.

Bọn xa-phu tức trí, áp lại vây đánh tên san-đá kia và la ó van vạy. Lính toàn-cảnh nghe chạy đến giá, vây cho tên san-đá rồi dẫn nó về giao cho đồn-binh.

Li nào tên lính này cũng bị một tháng tù, ăn bánh mì khô.

Việc ông Hương-thân Ngà bị chém còn đình lại 8 ngày nữa mới tuyên án

Việc ông Hương-thân Ngà bị con ông Bouquet, tranh giành bèo xe đó, chém bị thương nặng, lòn đem ra xử mà chưa tuyên án liền, còn đình lại đến thứ hai tuần tới mới đọc án.

Bertucci, người bán súng lậu và đồng-lò được tại ngoại hậu-cử

Vụ xét nhà ngà Thanh-luật thấy có cây súng sơn phát g ác ra, nhà chuyên-trách tìm ra manh mối, mới biết có C. In-Nô kêu là Agnes Nô đồng-lò với người tây Bertucci để bán súng sơn lậu cho vợ lớn ông

chủ nhà ngà Thanh-luật.

Mấy tháng nay Bertucci, Agnes Nô, Bui-và-lai và Thi-Kỳ bị giam, nay Trung-sự xin cáo lại ngoại hậu-cử, tòa đã phê cho hồi sáng hôm qua.

GIA-DÌNH

Cha-sở Gladinh mất trọng một ngàn rưỡi bạc

Cách nay 5 ngày, cha Tomas Thi, cai quản nhà thờ họ Gladinh, có nhận nuôi một người nghèo khổ tên Pierre Khương. Sáng thờ sáu này, cha Thi ra nhà thờ làm lễ như mọi khi. Khương ở lại nhà, thừa dịp cha Thi vắng mặt, và 3 trẻ đồng-nhì đi giúp lễ bên Nhà-chung, lấy bùa động từ sắt nhỏ lấy 1.500 đồng bạc rồi lên ra đồng mất.

Chứng man lè, cha Thi trở về nhà, thấy từ mở tung ra, số bạc mất hết, cha Kỳ liền có cho ông C. Gladinh hay. Lập tức, số cảnh-sát từ đồn-lin cũng khắp các xứ ở Đông-dương biểu triệt bắt tên Khương lại.

Quần tăn nhơn đánh một người đàn-bà chửa, trọng thương

Tại chợ Bà-chiến, sáng bữa thứ 7 tuần rồi, có hai người đàn-bà bán hàng đồng chưởi nhau vì có nào không rõ. Bọn đàn con lấy lời thô-tục nói qua

Sáp ra đời

HAI

NGÔI

30

JUIN

SAO

ÁI

TÌNH

Một ngôi sao ái tình là một hồn tiêu-thuyết kỳ kỳ hay, sẽ đứng vào lớp báo Phụ-nữ Tân Văn ra ngày thứ năm 30 Jun. Mối tiêu thuyết này đã có nhiều bạn trong lòng bạn đọc trước đây nhận là

VUA TIỂU-THUYẾT

Xin đọc để biết ý đồ của tác giả

ĐÔNG-DƯƠNG THỜI-SỰ

(Tiếp theo trang trước)

đạo như vậy, mà quan còn để...

CANTHO

Em về chẳng nương tay, chỉ vợ lia trăn-thề...

Nhà tên Đà tại làng Tân-quới, Trà-mơn (Cần-tho) ngày 21-6-32, chỉ vợ tên Bà mới...

Lúc này màu giã tên Đà và tiếng xấu pha lẫn nhau, làm cho tên Đà quên đi phải...

Lang tới bắt giải qua Cần-tho, tới nhà thương thì hỏi chỉ nó mới lia khỏi xác!

TOURANE

Làng Hải-Châu sắp bầu cử Lý-Trưởng

Nghệ đầu rồi vụ thuế năm nay, ông H... sẽ thôi làm Lý-Trưởng, và có ba ông sau này...

Thiệt tướng, các anh em trong làng không ai người không biết rằng: Nếu may gặp...

Mong lắm! Mong lắm! Một người dân trong làng

NAM-DINH

Một người đàn bà bỏ thóc để giết chồng

Thị-Nhâm, quê quán ở làng Ninh-xã, huyện Phong-đoanh, có chồng người một làng bên...

Vài sự khuyêt điêm trong nghề buôn bán của mình

(Tiếp theo trang trước)

Trả lời một cách tự nhiên rằng: Vì bán ở nên không mua rau tươi.

Tôi thấy nói ế, tôi thường bán, nên ăn cần hỏi thăm: Trong tiệm có một miob anh...

Tôi lấy tiệm này mà ví dụ, chứ còn biết bao nhiêu tiệm mà cách đãi khách cũng ỉn như vậy?

Trong tiệm bán vật thực phải có dạn người vò ra, nếu vẫn khách thời bồi bếp và chủ nhà phải đi ra đi vào...

Tại sao quán ca-phê của khách-trú đợ-đây tanh hôi mà nhiều người đến? Chỉ vì họ làm lạnh lẽo hơn bởi Annam.

Mai tôi sẽ nói đến việc muốn lấy lợi mau hồi nhĩa tiền, mà không lo việc tương-lai.

V. N.

50 số giá 1\$00

Phụ-nữ Tân-văn từ ngày ra đời đến nay đã hơn ba năm, những số báo có mỗi kỳ dự...

ĐÀN-BÀ VỚI VIỆC NƯỚC

Một người thiếu-phụ vì việc báo thù chống mà hiến thân cho nước

Chắc độc-giả đã có nhiều người được nghe chuyện nàng Mata Hari, là một cô đào hát...

Đồng thời với Mata Hari, có nhiều người đàn bà khác cũng bị chết vì tội do-thâm nữa.

Tháng chạp năm 1914, có vào được Bà-linh là kinh-đô của Đức.

Năm 1915 và 1916, có kiếm thể vào nước Ru-ma-ni (Roumanie) và Hung-gari (Bulgare), rồi đợ được nhiều...

C. T. T.

THẦY ANNAM CÙNG GIỚI MÃ! Tôi vì ham vui, bị bệnh trẻ-khí, dai càng ngày càng lớn...

Nguyệt báo oán cho chồng Có giặc! Ngày 4 Aout 1914, chồng có phải gác mỗi tình...

Vở ruột thư nào làm vừa lòng chủ xe? Thi chỉ có hiệu Continental của người Đức chế ra thôi.

Cái này này cái ung VỤ DÁN GIẤY TỜ-CÁO SÔNG CỜ BẠC SANH RA VU DỌA NGƯỜI ĂN TIỀN

Cách đây chừng 10 bữa, lính cảnh-sat và nhiều ông làm việc trên Tòa-án, sáng 7 giờ đi về...

Ông Cò quân thú nhủ về nhà sau Ngô để hỏi coi ông trả lời làm sao, nhưng sau Ngô mặc...

Ông Cò nói: Tên Nuôi (?) khai rằng chanh mình ông trao cao-thi cho nó và muốn nó...

Sáu Ngô trả lời: Việc này, kể nghiệp của tôi sắp đặt phao-vu cho tôi, chứ tôi không có...

Sáu Ngô nói với ông Cò rằng, và nghĩ cho tên là một kỹ vàng lĩnh bon nghị của...

Sáu Ngô nói với ông Cò rằng, và nghĩ cho tên là một kỹ vàng lĩnh bon nghị của...

Sáu Ngô nói với ông Cò rằng, và nghĩ cho tên là một kỹ vàng lĩnh bon nghị của...

Sáu Ngô nói với ông Cò rằng, và nghĩ cho tên là một kỹ vàng lĩnh bon nghị của...

GIÁ LỬA GẠO Ngày 29 Jun 1932. Bảng giá gạo các loại: Lúa thật tốt, Lúa xay gạo số 1, Lúa xay gạo số 2...

Tin Tàu. Bảng giá hàng hóa: Amboise ở Pháp qua, Metzinger, Chantilly, Portbos, Cap Bâre và Trung-kỳ vò, Cap Padaran, Entrecasteaux, Amboise, Ấy Tàu và Nhứt qua, d'Arignan, André Lebon, Mdy bag khô (tho), Le Min, Doragnan, Cap Padaran, Entrecasteaux, Amboise, Ra Báo, Amboise, Chantilly, Qua Tàu và Nhứt, Yanise.

Một quyền tiểu-thuyết mà xưa nay trong rừng tiểu-thuyết Đông-Pháp không có cuốn nào tương đương là quyền: HAI NGÔI SAO AI-TÌNH

Chuyện của Phụ-nữ Tân-văn

N. 8

THỜI ĐỀ KIẾP SAU

của Hồng - Giang

(Tiếp theo và hết)

Battambang, le... 1932...
 Anh yêu dấu ơi.
 Đợi ta vì ai nên mới như vậy, em nghĩ tới, lòng em như dao cắt. Em trách sao em saoh làm gái Trung-quốc, rồi em lại ước phải chỉ anh không phải là tay Việt-nam. Nhưng đầu nghĩ cách gì đời ta cũng vô bi-vọng cùng nhau sum họp! Anh ơi! Có thấy nhau bay gặp nhau cũng chỉ trong giấc mộng mà thôi. Đọc bức thư anh, em nạt ruột héo gan, trách nguyệt lờ làm chỉ ra có đời! Cái sự mong mỏi cuối cùng chắc không thành, vậy

thì cái thơ mà anh nói anh đã viết rồi đó, xin anh chờ nên gửi cho em làm chi, vì em đã biết anh nói những gì rồi. Anh có gửi cho em cũng chỉ làm cho em thêm buồn thêm thêm chứ không ích gì. Em hết sức khuyên anh chờ nên vì tình mà chết, anh nên ráo làm sao cho trai Việt được cười gái Ngô sau này, đừng nếu ngày sau tạo hóa trở trêu, bắt em đầu thai làm con gái Trung-quốc nữa, thì đời ta sẽ có bi-vọng gặp nhau.
 Thời giờ vẫn tình dài, nói làm thêm đau lòng người

tri-ký.
 Em xin gạt lệ nuốt bòn và trầu trong ít lời thăm anh mạnh giỏi.
 Ký tên: Hà-hương Dao.
 Nhắc lại Bà-Thọ gọi cái thơ cho nàng đã 15 ngày mà không thấy tin trả lời, nên chàng xót xa đau buồn, ngồi đờng chẳng yên, mới lật đặt lấy xe-bôi đồng qua Battambang, đặng hỏi thăm tin tức.
 Con đường từ Siemréap qua tới Battambang xa gần 200 cây số và xấu lắm, khó đi, vì lên giặc xuống ruộng, thế mà chàng chẳng quản sự nguy hiểm, cho xe chạy mau hết ға. Khi qua khỏi Siophon chừng lối 10 cây số, chàng gặp một cái xe hơi đó, ở Battambang chạy qua đường lát nhựa xuống ruộng, Bộ-hành đi chiếc xe ấy, ước được vài chục người, mà hết sáu bảy người bị thương nặng; kẻ lỏ đầu, người bị gãy

tay, nhưng không có ai chết. Một người bị gãy cầm rứa là vì sự đau đớn. Thấy nghĩa phải làm, là cái bộ phận của con người, Bà-Thọ liền ngừng xe lại, nhảy xuống phụ với mấy người bị nạn, đỡ lấy xe của chàng, rồi chàng quay mặt về mấy người bị nạn, nhà-thương Siophon là phương cứu chữa. Trong khi khiêng một người con gái nằm vô nhà thương, chàng nhìn sững một hồi, thì tở ra là nàng Hà-hương-Dao. Khi ấy Bà-Thọ hết sức đau đớn vì trông thấy cái thảm-trạng đó xảy đến cho người yêu mình, còn có Hà-hương-Dao lại rưng rưng hai hàng nước mắt, vì cảm xúc mà thấy được người thương trong lúc bất ngờ. Hai người nhìn nhau một hồi rồi Bà-Thọ mới hỏi nàng đi đâu bên này mà bị nạn như vậy, thì nàng trả lời rằng đi Siophon đòi

tiền, và để gửi cái thơ bồi-ám cho Bà-Thọ hồi sớm mai bữa đó.
 Sau khi băng bó sơ sài cho có Hà-hương-Dao rồi, thì Bà-Thọ liền kiêu từ mấy thầy điều-đương và mấy người bộ-bành khác, lên xe chở có Hà-hương-Dao trở về Siemréap, mượn đốc tư săn sóc. Mười ngày sau, cô lành mạnh như xưa, hai người mới dắt nhau về Battambang. Mẹ nàng nghe rõ đầu đuôi chuyện nàng bị nạn và chuyện nhớ Bà-Thọ cứu tử hươn anh, thì bà chỉ xiết cảm động, và mới bằng lòng gả Hà-hương-Dao cho Bà-Thọ. Vợ chồng được sum-hiệp, Hà-hương-Dao liền nói: "Thiệt em không dè".

Hết

RƯỢU

Quina Gentiane

là thứ rượu thiết bở, mùi nó thơm tho, dịu dàng ai cũng ưa thích.

Có bán ở các tiệm rượu épicerie) và trừ tại Hàng MAZET

Số 20, đường Paul Blanchy SAIGON

Thuốc xức mụn VAN-ĐAI

Phàm đàn bà con gái, đương lúc xuân thời, qui nhất là giữ gìn cho da mặt được mịn màng, trong trẻo. Người con gái đâu cho gương mặt xinh đẹp, niêng cười có duyên tới đâu nữa, mà nước da lại xỉn mọ: mung, để lâu thành tàn nhang, thì coi cũng kém về yêu kiều, vì như hồn ngọc qui mà có tí có vôi vậy.

Cho nên chúng tôi, đã từng thí nghiệm nhiều lần tìm ra thứ thuốc này trừ các chứng mung trên mặt như mụn bọc, thỏ n kim, tàn nhang v. v. . .

Người nào mung ít xức một trong ba đêm, mung nhiều trong năm đêm thì hết. Mấy đên đầu mới xức thấy da mặt có hơi ngứa, thì chờ sự, cứ xức hoài cho tới hết mung. Đã có nhiều người dùng thử đều khen ngợi rằng: "Thuốc hiệu - nghiệm không có thứ thuốc xức mụn nào hay bằng".

GIÁ BÁN MỖI HỦ LÀ:

Hủ lớn 1\$50. - Hủ vừa 1\$00. - Hủ nhỏ 0\$50

Ở xa ai muốn mua, hoặc muốn thử xin viết thư thương lượng với Mlle. Huỳnh công-Sau, Rue Luciana (Travinh). - Cũng có gởi bán tại Societes Ng-đức-Nhuận Cho-củ Saigon.

P. S. Xức thuốc này, muốn cho tuyệt nọc thì nên dùng thuốc xỏ - Tiểu-đâm từ hai con Voi - một tháng hai kỳ, thì không bao giờ có mung.

Khéo Nữ-công

Quý cô thường hay làm bánh, qui có kẻ kèn lột không?

Nếu qui có muốn bánh mịn làm được mười lần tốt cả và mịn, thì nên lại nhà hàng Nguyễn -đức-Nhuận số 48 đường Vannier Saigon, nơi đó có trữ hai thứ bột rất tốt, qui có đến đó thấy bột ấy sẽ vừa lòng, không còn nơi nào có bột lọc được nhẹ-nhàn và trắng tinh như vậy cả.

Bột Màng thích 1 cân 0\$25
 Bột Bắc một cân . . . . 0 . 25

BA THỨ BỘT

Annam làm tại Longxuyên
 Nhà chế tạo M^{re} VƯƠNG-THI-MƯỜI

1- Bột Mặn-thích 2- Bột Bắc - 3- Bột Đậu-xanh

Dảm bảo kết ràng qui bà, qui có hề mua bột này mà làm bánh thì một tram lần không trật một.

Trữ bán sỉ và bán lẻ tại hiệu:
 NGUYỄN-THI-KINH, SAIGON

Hiện
 Rượu RHUM
 tốt nhất là
 hiệu
 Rhum Mana
 Hàng MAZET
 có trữ bán
 ở đường Paul Blanchy, số 20 SAIGON

Tiểu thuyết mới xuất bản

Tại nhà in J^{re} VIẾT & FILS

	Giá trọn bộ
Cái nhủ bí mật, 8 cuốn.....	4 \$00
Hiệp nghĩa phong nguyệt, 4 cuốn.....	2 00
Lê-triều Lý-thị, 5 cuốn.....	1 50
Giọt lụy thương tâm.....	0 50
Trăm gây binh roi.....	0 50
Nam nữ anh hùng.....	0 25
Biên thám đầy voi, 5 cuốn.....	0 75
Sư tử cưỡi voi, 2 cuốn.....	0 30
Nợ duyên gì.....	0 09
Lỡ một lần hai.....	0 09
Lay Phát cầu chồng.....	0 09
Ngân chồn quang trường.....	0 15
Hoa xưa ong cũ.....	0 20
Nữ sao cho ven.....	0 15
Kẻ rở chọn dâu, 2 cuốn.....	0 30
Cổ giáo Yên-Hoa, 2 cuốn.....	0 30
Giấc mộng phù sinh.....	0 40
Thiện ác đảo đầu, 2 cuốn.....	0 30
Cảnh nhà quê, 6 cuốn.....	0 90
Hồ thắm, 3 cuốn.....	0 36
Hắc y đạo sĩ.....	0 12
Thiên-thu trường hận, 2 cuốn.....	0 30
Duyên ai nấy gặp, 4 cuốn.....	0 48
Trăng khuyết lại tròn, 2 cuốn.....	0 30
Đức tranh thời sự.....	0 12
Vô oan trái, 4 cuốn.....	0 48
Mạng nhà nghèo, 3 cuốn.....	0 36
Thuyền-quyên mây mặt.....	0 15
Vì nghĩa đoạn tình, 3 cuốn.....	0 45
Ông Tư các cô, 2 cuốn.....	0 70
Sắc độc hại anh hùng, 2 cuốn.....	0 60
Nghĩa đen sinh đỏ, 2 cuốn.....	0 60
Trọng đạo chung tình.....	0 30
Hai cô tuyệt sắc.....	0 30
Ý thế cường quyền.....	0 12
Vì tình bạc nghĩa.....	0 30
Cuộc đấu xảo Paris.....	0 30
Những muốn vạch trời.....	0 30

TRAN-VAN-HAI dit Hai KY

62 64, rue Amiral Dupré, Saigon

Người Nam giúp người Nam

Tôi đã làm 15 năm tại nhà sữa đồng hồ, trừ danh của người Pháp. Tại Hanói, và 10 năm máy tiệm kim-hoàn lớn nhất tại Saigon. Tôi chuyên nghề sửa các thứ đồng-hồ con nhỏ, đã được nhiều giấy khen.

Nay tôi ra mở tiệm riêng, tại đường (Thư-đức), rue Amiral Dupré, số 62-64. Tôi có lãnh sự đủ các kiểu đồng-hồ lớn nhỏ, và có bán đủ thứ đủ thứ đồng-hồ treo tường, như là Carillons Westminster, và Régulateur kiểu nào cũng có, thứ 8 baguettes và 5 baguettes giá rất rẻ, và có bán đủ đồ phụ tùng về nghề đồng-hồ.

Từ nay xin Quý khách chiểu cố đến hẳn liệm.

Mua hay sửa, chúng tôi xin làm rất cẩn thận và bảo hành chắc chắn, chắc Quý khách sẽ được vừa lòng lắm.

Kính cáo.

Chủ nhân: TRAN-VAN-HAI dit Hai KY
 Đường Thủ-Đức, bên hông nhà hàng Courtinot

Hai ngôi sao ái tình

NGÀY THỨ NĂM

30 JUIN

sao ái tình

Hai ngôi sao ái tình là một bản tiểu thuyết cực kỳ hay, sẽ đăng vào tập báo Phụ-nữ Tân-văn ra ngày thứ năm 30 Juin

Bộ tiểu-thuyết này đã có nhiều bạn trong làng văn đọc trước đều nhận là: VUA TIỂU-THUYẾT

Xin đọc giả chú ý đặng bỏ qua nông lắm.

Độc quyền ở Đông-dương hết thảy những món đồ chụp hình hiệu AGFA.

Tốt nhất trong hoàn cầu PHOTO KHÁNH-KY

44, B. Bonard, Saigon

Hời Đông báo

Nhất nghệ tinh, nhất thần vinh, thì lại nhà PHAM-THẾ-KINH mà học máy đánh chữ trong một tháng đã thành nghề và có sửa các thứ máy đánh chữ, đồng hồ đủ kiểu, có bảo lãnh, khác đủ kiểu con dấu và mộ bia cầm-thạch v. v. . .

Sửa các thứ mô-tơ, đi-na-mô về xe hơi, quạt máy đủ kiểu.

PHAM-THẾ-KINH
 17, Rue Do-hu-Vi, Saigon
 Téléphone N° 936

GẦN TỚI MÙA MƯA BÀ CON NÊN COI CHỪNG

MÈ năm nào nắng gắt, sang qua mùa mưa thường hay có bệnh Thiên-thời là một bệnh rất hiểm nghèo.

MUỐN ngừa bệnh ấy nên để dành trong nhà 1 ve thuốc trị bệnh Thiên-thời kểu là "Eleair - anticholérique Khương - Bình - Tĩnh" ở Cánh-thò là một thứ thuốc mà trong Lạc-châu đều công nhận là thần hiên và đã cứu sống cả ngàn người.

THUỐC này, đã nhiều lần qua tay thầy thuốc Sarramon khuyên nhủ thân chủ của người nều có trong nhà luôn luôn.

Giá mỗi ve \$500, 12 ve \$600

Có chỉ cách dùng như sau.

Cả trữ bán tại nhà thuốc: Khương-Bình-Tĩnh (Cánh-thò) ở Longxuyên

ở Sotter (củ Cát-son) ở Pharmacie Dalat

Môdelin TIẾT-Chiđô

ĐỒ-NHƯ-LIÊN
 110 R. D'ESPAGNE
 SAIGON

cho mướn và sửa máy viết, khắc hình vẽ than và đá, làm mộ-bia đá cẩm-thạch, khác con dấu và bản đồng.

Bản máy và đĩa hát hắc-kỳ, bản sĩ có mailot giá rất rẻ, mua nhiều có huê hồng.

ĐỒ-NHƯ-LIÊN
 21 et 110 Rue d'Espagne
 TÉLÉPHONE 690

DẦU KHUYNH-DIỆP

của hiệu Viên-Đệ, Đông-hời, là thứ dầu hay đệ nhất

TIN-TỨC NĂM CHÂU

Sự lợi, sự hại cho Đức là thế nào?

Bây giờ dư luận hoàn-cầu nghĩ sự Đức không có thiệt...

Người ta hỏi vậy cho Đức bây giờ có quyết hiệp-tác với Liet-cương để xây dựng lại cái nền móng lý tại của Âu-châu mà Đức cũng có nhờ...

Ông Boncour bị nạn xe-lửa nên đến thế

Hội nghị Geneva về vấn đề giảm-bình định nhóm hội 3 giờ chiều hôm qua, mà ông Boncour đến trễ (6 giờ) vì xe-lửa của ông đi nửa đường cơ trục trặc...

Giảm bình cách nào?

Bây giờ muốn cho các nước đi theo thuyết của đồng minh thời phải thiết-hành các điều kiện giữa 3 nước Anh, Pháp, Mỹ thời mới có thể thi-hành được chính sách khác.

MEXICO

Dịch-chấn ở Colima Ngày 18 Jun, đất vùng Colima, thuộc nước Mexico, rung động, lung lay nhà cửa lâu đài, có hai người chết.

HUÊ-KY

Đề cho tự do uống rượu! Nghị-viên ở Chicago nhóm lại thảo luận vấn đề cấm rượu, bản cải xong, có 681 nghị-viên bỏ phiếu bãi bỏ luật cấm rượu...

CHILI

Một loạn rối tung Hôm trước đảng Cách-mạng đánh đuổi Tổng-thống Montero, lập chính-phủ Cộng-hòa Dân-chủ. Nay đảng của ông Montero do ông Nguyễn-soái Saenz (Xa-ân) khởi nghĩa đánh lật đổ...

Ông Nguyễn-soái Saenz từ chức chủ-tịch ban hành-chánh của chính-phủ mới, chính-phủ mới này có tính-chất phản Cộng-sản và bình vực ông Montero.

Ngày 18 Jun, nhiều vị phi-công đoạt 3 trường máy bay và thả trái bom chặn đường chiếc tàu chiến chở ông Grove đem đầy ở tại cũ-lao kia.

Ông quan năm Grove và Eugène Matte sẽ bị đầy ra cũ-lao vì tội xu-bướng cuộc vận-động cách mạng về phía cộng-sản.

Ông Davila là người được cử lên làm Tổng-thống, có nói rằng ông sẽ thiết-bành các chương trình xã-hội mà trước kia đảng cách-mạng đã hứa rồi, bởi vì tư-tướng xã-hội từ này trở đi, phải thống trị cái thế-giới kim thời này.

ANH

Máy bay rớt, mà không ai bị thương cả Một chiếc máy bay của Anh chở 30 hành khách đi dạo xem phong cảnh, thỉnh thoảng máy bay chệch, máy bay đâm đầu xuống đất, gần trường máy bay Hamsworth. Cái tai và cái cảnh bên tả gây nạt và cái chong-chóng quạt gió cũng gãy mất.

Có sự lạ là trong 30 người ngồi trên máy bay, mà không có một người nào bị vết tích nào hết.

NHẬT-BỒN

Người Triều-tiên toan phá cầu Yalou để triệt binh Nhật lại

Có sáu người Triều-tiên ở thành Wladivostok đập tàu qua Sei-shin, toan đập phá cầu phá cái cầu xe-lửa bắt ngang sông Yalou động có chân đường giao thông của quân Nhật ở bên Mãn-châu kéo về Triều-tiên.

Sáu người Triều-tiên này góp nhóm được 880 viên pháo và có đeo súng sấu theo mình lữ-hộ bị lính vây bắt ngày 19 Avril.

P. N. T. V. từ trường nhứt đến trường tư, trường nào cũng có bài hay, chuyện lạ, tin tức quan-hệ đáng đọc đáng xem cả.

Nên có nhà sanh ở Saigon

(Tiếp theo trường nhất)

Thành-phố không thể lo được, chỉ em ta há chẳng nên tự lo lấy cho mình dùng bay sao?

Chỉ em há nghĩ lại cho kỹ mà coi, người Tàu ở Chợ-lớn, có đồng đảo, có nhiều tiền bằng người Annam ta chẳng? Thế mà mỗi ngày họ đều hùn nhau lại mà lập nhà sanh thương, nào trường học v.v... cho nhau dùng, chẳng cần ai phụ giúp, cũng chẳng cần công cụ nhà nước một chút nào!

Ở đời không có việc gì khó, chỉ sợ e ta không muốn làm và không chịu làm nên mới không làm được mà thôi.

Tục-ngữ ta có câu: « Dân-đồng đi biển có đội, đàn-bà sanh-sản có coi một mình », để ở cho ta thấy việc sanh-sản của dân-bà vô nguy-hiểm gặp mấy việc đi biển giữa của dân-đồng, mà trong cái em ta còn ai lại lo gì với việc ấy nữa?

Cất chừa, nuôi sải, chỉ em cho là việc phước đức đáng làm, nhưng cái phước đức ấy nó ở u minh minh, không ai biết chắc là có hay không, hờ việc chung công góp của mà lập ra giữa thành-phố Saigon một nhà sanh cho chị em ta dùng chung với nhau, thật là một việc hữu ích trước mắt, mà ai cũng dễ thấy và công-nhận như vậy.

Ước mong mấy lời thô-thiền của chúng tôi, học học ra đây, được các bà các cô hào tâm từ thiện lưu ý đến và thiết hành sớm việc lập nhà sanh trong thành-phố Saigon, thì hết thấy phụ-nữ ta lấy làm hân hạnh lắm.

Tổ-Quỳnh

Ròng lầy nước ở Chợ-lớn

Rút bay nước nhà và trục gốc cây! Bữa 17 Jun, hồi 4 giờ rưỡi chiều, trời vẫn vô mưa giông, trên một đầm mây đen, thò xuống đất một cái vòi nước, sực rút lên cuộn cuộn. Vòi nước đi theo bờ kinh Ba-tạng, ở quán thứ năm, rút bay ngôi nhà của cô và lính bốn quân thứ 5, và bưng mấy cái nhà lá lên trên không, một cách nhẹ nhàn vô cùng.

Máy sao không có rút người talen và không có thiệt hại mang người, hôm ấy. Ta thường quen kêu vòi nước ấy là « Ròng lầy nước », chứ thật sự là nước trên mây bị gió con trời rút xuống xuống đất, rồi rút lên.

Quý bà và quý cô có dự cuộc Đấu xảo trong Hội chợ phụ-nữ mà được thưởng xin mời đến tại báo quán Phụ-nữ Tân-văn lãnh phần thưởng và bằng cấp của ban giám thường đã định.

Một viên quan biết trách-nhệm

Dùng vào địa-vị một nhà ngôn-luân.

Đúng vào địa-vị một nhà ngôn-luân, một nhà ngôn-luân biết nghĩa-vụ của mình, biết trong tư-tướng của mình và của người - thời phải nói, phải làm cho đúng chơn-lý.

Thầy phải thời khen, thầy quấy thời chê, vậy chẳng sai với danh nghĩa ngôn-luân. Tôi bành sanh không ưa đua nịnh, mà thấy ai đua nịnh tôi cũng ghét.

Nếu hôm nay tôi nói đến việc làm của một viên quan Annam, tôi không có ý gì khác hơn là nói sự thiệt ra đây, để khuyến khích lòng công-ích của ông quan ấy và treo cái gương sáng cho các quan khác soi mà ăn ở cho được đúng đắn.

Đây tôi xin quan quân Trà-cử dụng trách-sao tôi có tự-viết-tên ngài lên đây, vì tôi dự biết ngài không chịu quàng-cáo.

Ma hai này không phải bài quàng-cáo vì quan quân Trà-cử không có ý ra tranh cử Đại-biểu qua Thượng-nghị-viện Thuộc-địa.

Từ ngày ông Nguyễn-vân-Viên ra làm việc quan đến nay hơn 5 năm, nay lên đến chức Trại-phu, ông Viên trấn nhậm ở đây, dân tình ở đó đều cảm mến ân đức.

Tuy làm chủ-quản một cõi, quyền hành rộng, thế lực nhiều, mà ông Viên ăn ở đơn sơ giản-thường như người thường-nhân, ông lại có lòng thương dân lao-động nghèo khổ. Không bao giờ thấy ông se sua, ý thì đối với một đứa nhỏ ông cũng giữ lễ-phép hẳn hoi.

Do là vệ-tánh-thành. Đây tôi xin kể việc làm của ông.

Trước khi ông Viên về làm chủ-quản Giã-rai (Bắc-liêu) thời chờ này ao vũng đơ đây, đường xá không có, ngoài lộ lót rom mà đi! Tôi lại chợt không có đèn. Quán trộm cướp lấy lương phá hai lương dân.

Quan Thống-độc biết ông Viên hay sửa soạn chỗ mình cai-trị, nên bỏ ông Viên đi Giã-rai. Ông Viên liền xin công-ích và lấy tiền quân sửa cầu, bồi lộ, đặt đèn màn-sông, xây hồ chứa nước mưa cho dân uống ở Giã-rai nước mặn lắm.

Trong hai năm thấy quang cảnh Giã-rai thay cũ đổi mới. Ông Viên xin nghỉ ba năm. Chẳng trở về làm quan, ông được bổ đi Hà-tiên, sau về Cầu-ngân (Travinh) ở đó được gần 1 năm, ông Viên sửa sang châu thành lại mới. Năm nay, hồi tháng giêng ta, ông được lệnh đi trấn nhậm quân Trà-cử thuộc tỉnh Travinh. Nghe tin ông đi, hết thấy hương chức các làng, và người buôn bán, đồng nhau ký mấy chục cái đơn xin quan Thống-độc để ông Viên ở lại Cầu-ngân, vì như ông biết cái trị nên cái nan trộm cướp dứt, tuyệt.

Quan Thống-độc trả lời cho dân rằng quan trên biết ông Viên là người lo bồn - phân và thấy, nói chuyện chơi một chút kể ba mà vô trong hỏi thăm ông Hồi-đông Quai coi thăm nhỏ ông thì đầu hay rồi, thế mà thấy về hồi nào ba không biết.

— Anh đó thiệt lớn khôn quá! — Không, thầy là người nghiêm-trang tế chính lắm chứ. Theo ý ba tưởng những kẻ một trạng một lư với thầy, ít có người nào thông minh và từ-từ cho bằng thầy.

— Đã biết như vậy nhưng có nhiều kẻ bình cũng làm nhiều chuyện là đời quá. — Vậy nữa à? — Nếu không vậy sao muốn về thì trả mà về, không cho ai biết, không từ giả với ai hết vậy. Ông chủ nhà máy cười và nói: — Con hay bắt lỗi từ chối. Là chủ Văn-Anh không thích nghe ca rí cũng không ai dám đọ với thầy hết, nên

TÂM LÒNG TỰ-THIỆN Ông François Nguyễn-văn-Sự

Xin phòng Thương-mại 200 đồng bạc cho nạn-dân Trung-kỳ

Năm kia, ông François Nguyễn-văn-Sự là Nghị-viên phòng Thương-mại Saigon, có tổ-chức một cuộc xố số dâng lấy số tiền bỏ vào công-quỹ của nhà thương chữa bệnh cuối ở Qui-hoà (Trung-kỳ).

Năm 1930, đương lúc tình hình ở Yên-bay (Bắc-kỳ) rối loạn, Chánh-phủ cho quân đàn áp cách-mạng, thời xảy ra cái nạn nước lụt, đồng bào thiệt hại rất nhiều, ông F. Sự liền xin phòng Thương-mại Saigon truất công nho ra một số 500 đồng bạc gửi ra châu cấp cho dân bị nạn, lúc ấy gặp phong trào sôi sục, quyền lợi tương phần, muốn xin tiền trợ cấp cũng chẳng phải việc dễ làm.

Mới tuần trước đây, ông F. Sự có xin phòng Thương-mại xuất ra 500 đồng bạc để giúp dân bị bão ở miền nam Trung-kỳ mới rồi.

Phòng Thương-mại nói rằng tiền công quỹ còn ít lắm, nên cho có 200 đồng bạc mà thôi. Tuy là việc nhỏ, tuy là không phải chính tay ông Sự lấy tiền tới ông mà cứu giúp đồng-bào bị bão, nhưng thấy tấm lòng sôi sục của ông Sự, chúng tôi xin khen, và luôn tiện cũng tỏ lòng cảm ơn các ông nghị-viên Tây và Nam khác trong phòng Thương-mại đã ủng hộ chuẩn khoản tiền trợ cấp ấy.

Ông Arnoux

Chủ sở một thám Bắc-kỳ té xe-hơi gây tay

Tin giờ chốt cho hay rằng ông Arnoux đi công vụ và người con gái về Saigon, khi ra khỏi Vinh, lật xe, ông Arnoux gãy tay trái, còn vợ và con bị nhẹ. Hiện thấy ông dưỡng bệnh tại nhà-thương Huế.

biết thương dân tình, nên phải bỏ đi chỗ nào cần dùng có ông mới được.

Vinh diệu thay! Ông đến Trà-cử chưa được 1 tháng, đã thấy xe cán đường, và máy chực té đến độ đã làm đường lại, và đóng cửa hai bên bờ sông chặn đất kéo nước xô lở nguy hiểm cho kẻ có nhà gần sông.

Ông Viên liền sẽ bỏ mấy ngàn đến đầu leo lét kia mà đặt ít cái đèn màn-sông, chứ có tiền kém sẽ xin đèn điện ở Travinh đem về quân Trà-cử.

Tôi mong rằng ông Phủ Việ cử một mực như vậy mà làm việc quan, thời như dân nhớ lắm.

Ông Thanh-Nhân cứ kiếm lời bâu chữa và khoe ngợi Văn-Anh hoài, nhưng có Các-Hương đang phiên trách chàng, tức giận vì chàng lo lắng với cô, nên ba có nói giống gì, cô cũng không để ý tới, mà hai hàng nước mắt lại từ từ chảy dài trên gò má.

Tại sao mà Văn-Anh lo-lắng với cô như vậy? Hồi này có thi đờng một bên chàng, chàng cũng không vui lòng chuyện vãn với cô, đến khi chàng về, cũng cũng không kiếm có mà từ-giã, thì thái là vô tình quá quắc.

Thầy nay không khi nào chàng đem cái thái-độ lại-lưu sự mà đối đãi với cô bao giờ,

Sách bán giúp Hội Dục-anh 40-1.

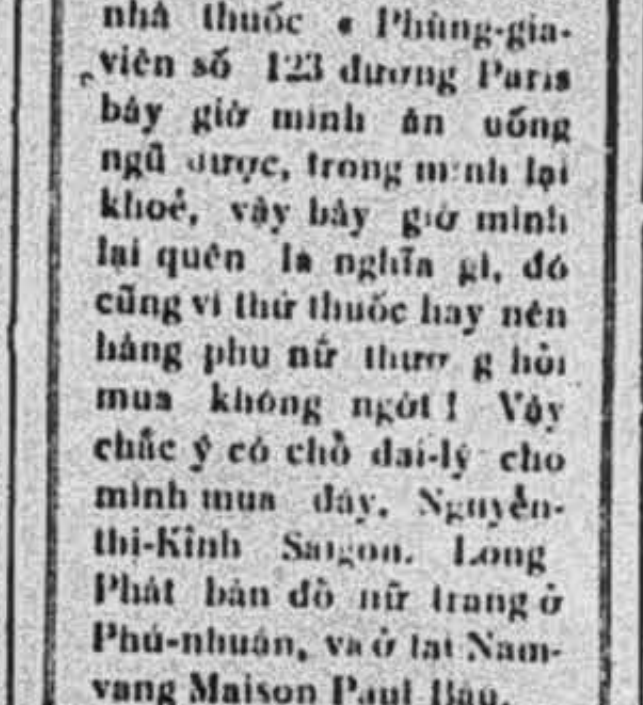
Sách có nhiều bài hay. Xin giới thiệu công-độc-giã.

Phở-thông Văn-xã mới xuất bản cuốn Nhơn-tinh thế-thứ, sách dày 52 trang có lớn bằng nửa cuốn Phụ-nữ. Bài vở lựa chọn của 3 người biết cách sắp đặt theo lối mỹ thuật, có nhiều tranh hình đẹp trong. (Giá định 0\$28).

Tiền-hân sách này có trích 0% giúp Hội Dục-anh. Ai muốn biết nội dung và giá trị của sách xin hãy liên thư định có 0\$28 gửi mua. Thư gửi cho Phở-thông Văn-xã đường Hàm-sỏi ở Giã-dinh. (Còn mục-lục các sách gửi kèm theo sách mua).

MÌNH SAO HAY LẮNG TRÍ QUÁ

Thư thuốc «Điều phụng dục lân hoàn» gọi là thư thuốc bổ của dân-bà đây, hôm nào mình đau tới vô tiệm quai có bốn năm hộp nhãn chữ Á nhà thuốc «Phụng-giã-viên số 123 đường Paris» bây giờ mình ăn uống ngũ cốc, trong miệng lại khô, vậy bây giờ mình lui quên là nghĩ lại, đó cũng vì thư thuốc hay nên háng pho như thư g hỏi mua không ngờ! Vậy chắc ý có chỗ đại-lý cho mình mua đây. Nguyễn-thị-Kính Saigon. Long Phát bán đồ nữ trang ở Phủ-nhuan, và ở tại Nam-vang Maison Paul Hào.

PHAN-BÁ-LƯƠNG 118, Rue Espagne, Saigon

BÒ-LỬA! BÒ-LỬA!

Quý Bà! Nên bỏ lừa đi! Nếu quý Bà lúc sanh sản muốn: khởi phải nằm lừa khởi phải nóng nực khởi phải phiền phức được ấm áp được ngon ăn hợp vệ sanh thì quý Bà nên uống RŨỘU BÒ LỬA của nhà thuốc tây NGUYỄN-VĂN-TRU (Mytho)

Gửi cách «nhân hóa giao ngân khắp cõi Đông Pháp

Máy rất khéo!! Giá rất rẻ!!

TÂN-LOI TAILLEUR COUPE ÉLÉGANTE Rue d'Espagne N° 134 SAIGON

VẬY MỐI TÌNH!

Tác giả: VIÊN-HOÀNH

(Tiếp theo)

Tôi xin vắng lời. Hừ-Phước vừa nói vừa cười làm cho Văn-Anh lại càng thêm thất giận hơn nữa.

Hừ-Phước đoạt cái ai tình của chàng chẳng? Việc ấy, Văn-Anh lấy làm lo sợ mà nghĩ suy lâu. Đêm Hừ-Phước mà so sánh với ta, chẳng có phần hơn ta, chỗ thất ta khổ hơn chàng được lắm. Vì tại của ta có 20 ngàn, gia tài của cha mẹ Hừ-Phước có đến ba bốn chục ngàn, chẳng làm thơ-ký trường-thơ, ta làm thơ-ngã Mạc-thần, chắc thời-hu sẽ cho ta k'ông tình vàng bằng chàng

mà Các-Hương có lẽ cũng yêu chàng hơn ta kia nữa. Dân-bà con gái họ đâu có lộ-hầu ruột gan anh hùng. Đưa tiền như nó đeo đuổi gần bó theo họ, nó chiều chuộng niềm nở với họ, là họ thích họ thương, chứ người quân-tử có thương thì để bụng, không khi nào mới chút vậy lại cho là vô tình rồi không để ý tới. Mà thời ta không thể nào làm như Hừ-Phước vậy được. Các-Hương có phần lòng ta thì ta cảm ơn bằng không thì thời ta cũng không oán trách

chỉ nàng, ta chỉ buồn rầu cho số phận của ta sao cứ gặp hoài những ả kẻ gian trở. Hay là ta chẳng có duyên nợ gì với Các-Hương đó chăng?

Về đọc đường, Các-Hương không nói chuyện chi hết, mà một cô buồn đau đau, chơn có khổ gấun bước. Hồi này có vui về bao nhiêu thì bây giờ có cũng buồn bực bấy nhiêu, làm cho ông Thanh-Nhân cũng không hiểu tại sao cô mất vai như thế. Ông bèn kiếm chuyện hỏi Các-Hương như vậy:

— Hồi này ba thấy Văn-Anh lắng nói chuyện với anh ba con nơi phòng đơn ca, vậy con có biết thầy về hồi nào không? — Anh về hồi nào con cũng không hay nữa. Từ đầu hôm đến giờ con chỉ gặp anh có một lần... — Thiệt thầy đó thầy bị một quá! Hồi 10 giờ ba có gặp

thầy, nói chuyện chơi một chút kể ba mà vô trong hỏi thăm ông Hồi-đông Quai coi thăm nhỏ ông thì đầu hay rồi, thế mà thấy về hồi nào ba không biết.

— Anh đó thiệt lớn khôn quá! — Không, thầy là người nghiêm-trang tế chính lắm chứ. Theo ý ba tưởng những kẻ một trạng một lư với thầy, ít có người nào thông minh và từ-từ cho bằng thầy.

khí có dự yến tiệc chỉ ở đầu, chẳng cần đàn diu với cô, đợi cô về trước rồi chàng mới về sau, vì ý gì, đêm nay chàng lại thay đổi thái-tình một cách không ngờ như vậy?

Suy nghĩ đến đây, Các-Hương nghe trái tim có đập mạnh, hai gò nước mắt có rỏ ra, không thể nào ngăn nổi lại được.

Có rần nhớ lại những việc nói xảy ra gần đây mà bây giờ nó đã đi xa rồi, có nhớ những lúc có ngồi gần một bên hay ngồi đối diện với chàng mà đem đạo thiết hơn ở nhà có học ở nhà Hừ-Phước, biết bao là tình nồng nghĩa mới! Có nhiều câu chàng mới, có nhiều cái liếc ngó của chàng, Các-Hương vẫn còn nghe thấy trước mắt bên tai, có sao chàng lại muốn xây lưng trở mặt với cô như vậy?

Cách mấy ngày trước đây thầy cũ chỉ của Văn-Anh đối với cô như vậy, có tin chắc là chàng thương cô thiệt tình, có nuôi một mối hi vọng rằng sau khi kỳ tên học kéo hùn hiệp với ba có rồi, chàng sẽ cậy mai đến hỏi cô, nhưng bây giờ thì chuyện ấy đều hóa ra giấc mộng cả. Chàng đã chẳng còn biết chi với ba có, mà chàng cũng không tin việc cưới hỏi chi hết. Về việc trước, Văn-Anh việc có rằng vì việc riêng nó làm ngăn trở chàng, chàng không thể bỏ tiền ra hùn hiệp giúp được, còn về việc sau thì chàng cứ đi hay tới lại nơi nhà ông Thanh-Nhân lần, thế là xong việc!

(Còn tiếp)